

DET KONGELIGE
JUSTIS- OG POLITIDEPARTEMENT

Finansdepartementet
Postboks 8008 Dep
0030 Oslo

FINANSDEPARTEMENTET	
20. APR. 2004	
Saksnr.	031 2215-22
Arkivnr.	

Deres ref.
01/2864 FM KW

Vår ref.
2004/2508 EP VIL/an

Dato
16.03.2004

Høring – forslag til forskrift om kredittforetak som utsteder obligasjoner med særskilt sikkerhet

Vi viser til brev 13. februar 2004.

Når det gjelder reglene om konkursbehandling i forskriftsutkastet kapittel 2 til 4, viser vi til og fastholder våre synspunkter i vårt brev 5. februar 2004. Det må påses at forskriftsbestemmelsene som gis har lovhemmel. Etter vårt syn knytter det seg hjemmelsproblemer også til en del av de øvrige bestemmelsene i forskriftsutkastet, som vi kommer tilbake til nedenfor.

Vi har ellers følgende merknader til forskriftsutkastet:

Til § 1:

Det vil være mest konsekvent å benytte uttrykket "obligasjonslån med pantesikkerhet i utlånsportefølje", eventuelt "obligasjoner med pantesikkerhet i utlånsportefølje" i forskriftens tittel og i § 1. Det er dette begrepet som benyttes i loven.

Til § 2 første ledd:

Det fremstår som unødvendig komplisert å henvise til forskrift 22. oktober 1990 nr. 875. Det eneste som fremgår av denne forskriften § 5 første ledd bokstav D første strekpunkt, som ikke fremgår av forskriftsutkastet § 2 første ledd, er at lånet skal ha pantesikkerhet innenfor 80% av forsvarlig verdigrunnlag. Det kan imidlertid ikke være hjemmel for å fastsette bestemmelser om høyere pantesikkerhet enn det som følger av loven, som er sikkerhet innenfor 60% av verdigrunnlaget. Finansieringsvirksomhetsloven § 2-28 tredje ledd fastsetter at Kongen kan fastsette

Postadresse
Postboks 8005 Dep
0030 Oslo

Kontoradresse
Akersgt. 42

Telefon - sentralbord
22 24 90 90
Org. nr.: 972 417 831

Lovavdelingen
Telefaks
22 24 27 25

Saksbehandler
Vibeke I. Løvold
22 24 53 83

regler til "utfylling og gjennomføring" av reglene. Å fastsette en høyere verdigrense enn den som følger av loven, vil være utenfor det som kan betegnes som gjennomføring og utfylling. Vi foreslår følgende formulering av § 2 første ledd annet punktum:

"Med bolighypoteklån menes lån som er pantsikret innenfor 60% av forsvarlig verdigrunnlag i bolig som er eller vil bli bebodd av låntakeren eller som er utleid."

Til § 2 annet ledd:

Vi foreslår til vurdering følgende formulering, som etter vårt syn er mer presis:

"Søknad etter finansieringsvirksomhetsloven § 3-3 femte ledd om godkjenning av vedtektsendring som gjelder hvilke lån kredittforetaket kan yte eller erverve, skal være vedlagt skriftlig samtykke fra obligasjonseierne."

Til § 3:

Det synes å være noe uklarhet omkring hva som skal defineres som offentlige lån. Definisjonen av offentlige lån følger av finansieringsvirksomhetsloven § 2-25 tredje ledd bokstav c, hvor det heter at offentlige lån er "lån til kommune, samt lån garantert av kommune eller staten". I høringsnotatet punkt 4.3 heter det at Norges EØS-forpliktelser tilsier at andre stater eller lokale myndigheter i EØS-området ikke behandles annerledes enn norske kommuner. Dette bør helst lede til en endring i lovteksten, som etter sin ordlyd ikke definerer lån til utenlandske lokale myndigheter som offentlige lån (med mindre det er snakk om lån til utenlandske lokale myndigheter som er garantert av norsk kommune eller den norske stat). Lån til lokale myndigheter i OECD-området og til andre stater er heller ikke omfattet av lovteksten. Forskriftshjemmelen i finansieringsvirksomhetsloven § 2-25 femte ledd gir under enhver omstendighet ikke hjemmel til å gi utvidende regler for hvilke lånetyper som kan inngå i et porteføljepant.

Til § 7 fjerde ledd:

§ 7 fjerde ledd fastsetter at "rente- og valutakontrakter skal kunne overdras og pantsettes". Kontrakter består av rettigheter og forpliktelser for begge kontraktsparter, og kan derfor ikke pantsettes. Det som eventuelt kan pantsettes, vil være pantsetterens rettigheter i henhold til kontrakten.

Til § 9

I § 9 første ledd siste punktum er det foreslått at obligasjonseiere og motparter i rente- og valutakontrakter skal ha sideordnet prioritet i porteføljepantet. Vi går ut fra at dette er ment å bety at to panthavere skal ha samme prioritet for sine pantekrav i ett pantobjekt.

Etter vårt syn kan ikke det å innføre en slik sideordnet prioritet for andre enn obligasjonseiere være i samsvar med loven. Det heter i forarbeidene til finansieringsvirksomhetsloven § 2-28 (Ot. prp. nr. 104 (2001-2002)):

”Ingen andre skal kunne stifte pant i utlånsporteføljen, verken foranstående eller etterfølgende. Begrunnelsen er at det ikke skal være noen andre enn obligasjonseierne som kan kreve realisasjon av den pantsatte utlånsporteføljen. Dette fremgår av lovforslaget § 2-28 første ledd første punktum og § 2-32 første ledd.”

Vi gjør samtidig oppmerksom på at pant med sideordnet prioritet er en konstruksjon som etter det vi kjenner til, ikke forekommer andre steder i lovverket, og som byr på en del problemer. Panteloven gir for eksempel ingen regler om det innbyrdes forholdet mellom panthaverne i et slikt tilfelle. Det vil også oppstå spørsmål om hvem av partene som skal kunne kreve realisasjon hvis bare ett av kravene blir misligholdt. Videre kan det oppstå spørsmål om hvordan spesialitetsprinsippet i panteloven § 1-4 skal anvendes. Dersom en ønsker å gi bestemmelser om pant på sideordnet prioritet, må det også gis nærmere bestemmelser om disse spørsmålene.

Det må brukes et annet begrep enn ”krysspantsettelse” i § 9 *siste ledd*. Dette er ikke noe kjent begrep i norsk panterett. Det er også uklart hva man har ment å beskrive med uttrykket ”generell pantsettelseserklæring”.

Til § 25:

Forskriften § 25 fastsetter at forskriften trer i kraft straks, uten at det er foreslått overgangsbestemmelser. Vi anbefaler at det blir vurdert om det er behov for nærmere overgangsregler.

Avslutningsvis vil vi bemerke at siden store deler av forskriftsutkastet mangler hjemmel, har vi ikke tatt standpunkt til innholdet av disse bestemmelsene. Dersom det blir utformet nye forskriftsbestemmelser om forholdet til konkurslovgivningen, ber vi om at disse blir forelagt for Justisdepartementet før endelig fastsettelse.

Med hilsen

Vibeke I. Løvdal
Vibeke I. Løvdal e.f.
lovrådgiver

Anita Neraas
Anita Neraas
sekretær